

Mihoveni și Bulai: *takig ruznyx, pińż roki* (B), *iuz iag iest* (M); c) în graiul de la Vicșani: *iuzież hewasta*. La Cacica am notat, în pozițiile respective, numai cazuri de pronunțare surdă, de exemplu: *aş rerka, iak hema*. Urme ale fenomenului de sonorizare am găsit totuși în unele forme flexionare ale verbului *być*: *iezdym, iezdemy*.

Cea de a doua trăsătură, „mazurzenie” — se întâlnește, în afară de Cacica, în toate celelalte localități, în intensități diferite de la un grai la altul. Dintre satele „góralilor”, cea mai mare răspândire a acestui fenomen o cunoaște Poiana Micului: *bycek, ćel'icka, strasyłło, casem, cy, cysty*; în celelalte localități ale graiului apar sporadic: *cy* (Pt), *cosnek* (Pl), *ceše še* (S). Fonetismul cu „mazurzenie” s-a păstrat cel mai bine în Bulai și Mihoveni: *bycek, copka, caska, carny, kurcenta, carny, scyżę, hf'icy, becy, mrucy, vycy, sceble, zmarski, ruzny, ocuf* (G. pl.) etc., iar în Vicșani — numai în vorbirea generației în vîrstă: *časka, zmarski, ze, pšysla*.

Cea de a treia trăsătură — diferențierea între vechiul *ă* (scurt) și *ā* (lung) cunoaște aceeași răspândire ca și fenomenul „mazurzenie”: s-a păstrat în toate graiurile, în proporții diferite, lipsind însă cu totul din cel din Cacica. De exemplu: *provda, पोсек, gnozdo, zopaska, śnodańe, piżok* (în satele „góralilor”); *śl'imok, pńok, copka, mo* (p. 3 sg.), *xodok, żepok, cmentoś* (B și M). *piżok, śnodańe, śeżol* (p. 3 sg.) — în rostirea unor informatori în vîrstă din Vicșani.

Mai menționăm o serie de fenomene dialectale pe care le întâlnim, de data aceasta, în toate graiurile de la noi, inclusiv la Cacica: 1) Prezența destul de frecventă a reflexului *y* după consoană dură și *i* după consoană moale a vechiului *ē*, în cuvinte ca: *śnik, hężóć, iis* || *iżek* (C, V), *pogżyp* || *pogrip* (graiul „góralilor”), *xl'ip* etc.; 2) Închiderea vocalelor nazale: *ę* spre *y*, iar cînd se disociază — *ym, yn, yr, ę* spre *u* respectiv *um, un, uń*. De exemplu: *gyś, żysla, zajunc, untroba, dymń, klympko, zymbadło, rumbe* (p. 3 sg.) *sumśek, muńka, pażuńk, ryńkof, ryńkavice, sumśat meśunc* etc. (satele „góralilor”), *pażuńk, pażuńcyna, ryńkavice, meśunc* (C), *pażuńk, dymń, ryńkaf, ryńkavice, ęzyk, vusy, sumśada* (B și M), *pażuńcyna, gyś, gyśor, dymbina, zymbela, ryńkavice, meśunc* (V); 3) Lipsa desinenței pers. l-a pl. — *va*. Această desinență, care caracterizează regiunile de șes ale Poloniei Mici, am notat-o în vorbirea unei singure persoane, din satul Frumoasa: *zapomínava*. Ultimele trei trăsături sînt specifice numai ariei de sud a graiurilor malopolone convergente, ceea ce ne permite delimitarea mai precisă a teritoriului din care s-au desprins graiurile de la noi.

Aceste date lingvistice confirmă, în același timp, datele nelingvistice referitoare la localizarea acestor idiomuri.

Raportînd, așa cum am procedat mai sus, graiurile polone din regiunea Suceava la graiurile convergente din Polonia Mică, observăm că trăsăturile caracteristice dialectului malopolon s-au păstrat cel mai bine în graiul de la Bulai, cel mai recent pe teren românesc. În afara fenomenelor amintite, întâlnim aici și alte fenomene, specifice numai Poloniei Mici: lipsa metafo-
niei lui *e/o*, cazuri de dispariție a rezonanței nazale a vocalelor, pronunțarea